

Neviim (prophètes) - Judges

Chapter 11

- 11,1 ויפתח הגלעדי, היה גבור חיל, והוא, בן-אשה זונה; וילד גלעד, את-יפתח.
- 11,2 ותלד אשת-גלעד לו, בנים; ויגדלו בני-האשה ויגרשו את-יפתח, ויאמרו לו לא-תנחל בבית-אבינו--כי בן-אשה אחרת, אמה.
- 11,3 ויברח יפתח מפני אחיו, וישב בארץ טוב; ויתלקטו אל-יפתח אנשים ריקים, ויצאו עמו. {פ}
- 11,4 ויהי, מימים; וילחמו בני-עמון, עם-ישׂראל.
- 11,5 ויהי, באשר-נלחמו בני-עמון עם-ישׂראל; וילכו זקני גלעד, לקחת את-יפתח מארץ טוב.
- 11,6 ויאמרו ליפתח--לכה, והייתה לנו לקצין; ונלחמה, בבני עמון.
- 11,7 ויאמר יפתח, לזקני גלעד, הלא אתם שנאתם אותי, ותגרשוני מבית אבי; ומדוע באתם אלי, עתה, באשר, צר לכם.
- 11,8 ויאמרו זקני גלעד אל-יפתח, לכן עתה שבנו אליך, והלכת עמנו, ונלחמת בבני עמון; והיית לנו לראש, לכל ישרי גלעד.
- 11,9 ויאמר יפתח אל-זקני גלעד, אם-משיבים אתם אותי להלחם בבני עמון, ובתן יהוה אותם, לפני--אנכי, אהיה לכם לראש.
- 11,10 ויאמרו זקני-גלעד, אל-יפתח: יהוה, יהיה שמע בינותינו--אם-לא כדברך, כן נעשה.
- 11,11 וילך יפתח עם-זקני גלעד, וישמו העם אותו עליהם לראש ולקצין; ויזכר יפתח את-כל-דבריו לפני יהוה, במצפה. {פ}
- 11,12 וישלח יפתח מלאכים, אל-מלך בני-עמון לאמר: מה-לי לך, כי-באת אלי להלחם בארצי.
- 11,13 ויאמר מלך בני-עמון אל-מלאכי יפתח, כי-לקח ישׂראל את-ארצי בעלותו ממצבים, מארנון ועד-היבוק, ועד-הירדן; ועתה, השיבה אתהן בשלום.
- 11,14 ויוסף עוד, יפתח; וישלח, מלאכים, אל-מלך, בני עמון.
- 11,15 ויאמר לו, כה אמר יפתח: לא-לקח ישׂראל את-ארץ מואב, ואת-ארץ בני עמון.
- 11,16 כי, בעלותם ממצבים; וילך ישׂראל במדבר עד-ים-סוף, ויבא קדשה.
- 11,17 וישלח ישׂראל מלאכים אל-מלך אדום לאמר אעברה-נא בארצך, ולא שמע מלך אדום, וגם אל-מלך מואב שלח, ולא אבה; וישב ישׂראל, בקדש.
- 11,18 וילך במדבר, ויסב את-ארץ אדום ואת-ארץ מואב, ויבא ממזרח-שמש לארץ מואב, ויסתן בעבר ארנון; ולא-באו בגבול מואב, כי ארנון גבול מואב.
- 11,19 וישלח ישׂראל מלאכים, אל-סיחון מלך-האמרי מלך חשבון; ויאמר לו ישׂראל, נעברה-נא בארצך עד-מקומי.
- 11,20 ולא-האמין סיחון את-ישׂראל, עבר בגבולו, ויאסף סיחון את-כל-עמו, ויסתו ביהצה; וילחם, עם-ישׂראל.
- 11,21 ויתן יהוה אלהי-ישׂראל את-סיחון ואת-כל-עמו, ביד ישׂראל--ויפוס; ויירש, ישׂראל, את כל-ארץ האמרי, יושב הארץ ההיא.
- 11,22 ויירשו, את כל-גבול האמרי--מארנון, ועד-היבוק, ומן-המדבר, ועד-הירדן.
- 11,23 ועתה יהוה אלהי ישׂראל, הוריש את-האמרי, מפני, עמו ישׂראל; ועתה, תירשנו.
- 11,24 הלא את אשר יורישך, כמוש אלהיך--אותו תירש; ואת כל-אשר הוריש יהוה אלהינו, מפנינו--אותו תירש.
- 11,25 ועתה, הטוב טוב אמה, מבזק בן-צפור, מלך מואב: הרוב רב עם-ישׂראל, אם-נלחם נלחם בם.
- 11,26 בשבת ישׂראל בחשבון ובבנותיה; ובערעור ובבנותיה, ובכל-הערים אשר על-ידי ארנון, שלש מאות, שנה--ומדוע לא-הצלתם, בעת ההיא.
- 11,27 ואנכי, לא-חטאתי לך, ועתה עשה אתי רעה, להלחם בי: ישפט יהוה השפט, היום, בין בני ישׂראל, ובין בני עמון.
- 11,28 ולא שמע, מלך בני עמון, אל-דברי יפתח, אשר שלח אליו. {פ}
- 11,29 ותהי על-יפתח רוח יהוה, ויעבר את-הגלעד ואת-מנשה; ויעבר, את-מצפה גלעד, וממצפה גלעד, עבר בני עמון.
- 11,30 ויזכר יפתח נדר ליהוה, ויאמר: אם-נתון תתן את-בני עמון, בידי.

- 11,31 וְקִיָּה הַיּוֹצֵא, אֲשֶׁר יֵצֵא מִדֹּלְתֵי בֵּיתִי לִקְרָאתִי, בְּשׁוּבֵי בְּשֻׁלוֹם, מִבְּנֵי עַמּוֹן--וְקִיָּה, לִיהוָה, וְהַעֲלִיתִהוּ, עֲלֶיהָ. {פ}
- 11,32 וַיַּעֲבֹר יִפְתָּח אֶל-בְּנֵי עַמּוֹן, לְהִלָּחֵם בָּם; וַיִּתְּנֵם יְהוָה, בְּיָדוֹ.
- 11,33 וַיָּכֶם מִעֲרוֹעֵר וְעַד-בְּאֶךְ מִזֵּית עֲשָׂרִים עִיר, וְעַד אֲבֵל כְּנָמִים, מִכָּה, גְּדוֹלָה מְאֹד; וַיִּכְנְעוּ בְּנֵי עַמּוֹן, מִפְּנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. {פ}
- 11,34 וַיָּבֵא יִפְתָּח הַמַּצְפָּה, אֶל-בֵּיתוֹ, וְהִנֵּה בָתוֹ יֵצֵאת לִקְרָאתוֹ, בְּתַפְּסִים וּבְמַחְלוֹת; וְרַק הִיא יַחֲיִידָה, אֵין-לוֹ מִמֶּנּוּ בֶן אִו-בֵּת.
- 11,35 וַיְהִי כִרְאוֹתוֹ אוֹתָהּ וַיִּקְרַע אֶת-בְּגָדָיו, וַיֹּאמֶר אָהָה בְּתִי הִכְרַע הִכְרַעַתִּנִי, וְאַתָּה, הֵיית בְּעֵלְכֶרֶי; וְאַנְכִי, פְּצִיתִי פִי אֶל-יְהוָה, וְלֹא אוֹכֵל, לְשׁוּב.
- 11,36 וַתֹּאמֶר אֵלָיו, אָבִי פְּצִיתָה אֶת-פִּיךָ אֶל-יְהוָה--עֲשֵׂה לִי, כְּאֲשֶׁר יֵצֵא מִפִּיךָ: אֲחֲרַי אֲשֶׁר עָשָׂה לְךָ יְהוָה וְקָמוֹת, מֵאִיבֵיךָ--מִבְּנֵי עַמּוֹן.
- 11,37 וַתֹּאמֶר, אֶל-אָבִיָּה, יַעֲשֵׂה לִי, הַדָּבָר הַזֶּה: הֲרַפָּה מִמֶּנִּי שְׁנַיִם חֳדָשִׁים, וְאַלְכָה וַיִּנְדַּתִּי עַל-הַקְּרִיִּים, וְאַבְגָּה עַל-בְּתוּלִי, אָנֹכִי וְרַעִיתִי (וְרַעוּתִי).
- 11,38 וַיֹּאמֶר לָכִי, וַיִּשְׁלַח אוֹתָהּ שְׁנֵי חֳדָשִׁים; וַתֵּלֶךְ הִיא וְרַעוּתֶיהָ, וַתִּבְּרַךְ עַל-בְּתוּלֶיהָ עַל-הַקְּרִיִּים.
- 11,39 וַיְהִי מִקֶּץ שְׁנַיִם חֳדָשִׁים, וַתֵּשֶׁב אֶל-אָבִיָּה, וַיַּעַשׂ לָהּ, אֶת-גְּדָרוֹ אֲשֶׁר בְּדָר; וְהִיא לֹא-יָדְעָה אִישׁ, וַתְּהִי-חֹק בְּיִשְׂרָאֵל.
- 11,40 מֵיָמִים יְמִימָה, תֵּלַכְנָה בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל, לְתַנּוֹת, לְבַת-יִפְתָּח הַגִּלְעָדִי--אַרְבַּעַת יָמִים, בְּשָׁנָה. {פ}